

APSTRAKT

Nastavna tehnologija se, bez obzira na mogućnosti koje pruža informaciona tehnologija, na našim prostorima nije značajnije izmenila u proteklih 30 godina. Početkom sedamdesetih godina identifikovani su nedostaci tradicionalne nastave po paradigmi Komenskog, ali se, kako zbog materijalnih uslova, tako i zbog nedovoljne osposobljenosti nastavnika ni do danas nije mnogo promenilo. Istraživanja koja su vršena u razvijeim zapadnim zemljama pokazuju da se, početkom devedesetih godina ovog veka, sa masovnijom pojavom mikroračunara u školama stvaraju preduslovi za prevazilaženje nedostataka tradicionalne nastave, a posebno u domenu individualizacije nastave i učenja, podizanja unutrašnje i spoljašnje motivacije, realnijeg i objektivnijeg vrednovanja znanja učenika.

Tradicionalna nastavna praksa se teško može prevazići bez temeljitijeg sagledavanja potreba naučnog pristupa problematici osposobljavanja nastavnika za korišćenje savremenih tehnologija, te je neophodno da se istakne značaj i potreba naučnog pristupa istraživanju ovog problema. U radu je izvršena analiza postojećih programa osposobljavanja nastavnika za korišćenje informacione tehnologije u svetu, uz predlog mogućih rešenja u našim uslovima. Imajući u vidu da je istraživanje ovog problema vršeno sa stanovišta ispitivanja potreba i mogućnosti nastavnika i informacione tehnologije ovaj rad bi predstavljao doprinos metodologiji programiranja stručnog usavršavanja nastavnika za nove tehnologije u toku školovanja, ali i nakon završetka školovanja u funkciji usavršavanja nastavnika. U radu je prezentovan model programa osposobljavanja nastavnika i stalnog usavršavanja nastavnika iz oblasti primene didaktičko-informatičkih inovacija. Dinamične promene i razvoj informacionih tehnologija nalažu da se slična istraživanja vrše majmanje svake četvrte godine kako bi se programi inovirali, a nastavnici usavršavali u skladu sa svetskim standardima.